

משוח מלחמה

פרק שמיני סוטה

מד

עין משפט
גר מצוה

מת תופס ארבע אמות לטומאה. תקמים גזרו שיהיה המט מטמא כל הפנים בארבע אמות, כדי שלא יגילו אוכלי טהרות ליקרב לו, ויהא סביר שלא יהיה. ויש לחוש שמה יפשוט ידו ויהיה ולא ארבע אמות. ותנא תונוא. וכן תני טעם דין במענה הגמיים בנינו צדיק המרעב בסדר טהרות (אהלות תורה אור פט"ו מ"מ). חצר הקבר. שפני המערה. דלמור סדר צנין הקצרות בצנא פתרה (ד ק: ק) שפועין טעמות גדולות של *שש על שש, וחופר צכותליה סביב פוכין ארופות כמדת המט ומחנה למכון. והמערה מקורה פתחה וכיסוי. ועושה גומא רחבה צד המערה, ופוחם פי המערה לתוך הגומא צכותל המערה כמין פתח, וחוקה גומא היא תזר הקצר. העומד בתוכו טהור. כל מקום שהוא עומד צה טהור. דכיון דמערה חלוקה המנה ומחלוקתה יפרות - לא גזיר רבנן צמיתים שצחוקה שיתפסו ד' אמות סביבותיה לצד המערה. דכי גזיר רבנן ארבע אמות - צמית המוטל צחור, וכגון למעלה חלל גמ המערה, כדי להרחיק את האדם מלהחיל על הטומאה. חלל פתח יש הפך. והוא שיש בה ארבע אמות. הוא דחשיבא מקום לעמיה. חלל פחות מפתח - צנולה חלל המערה, ולא חשיבא למיחוי מקום לעמיה. וב"ה אויברים ארבעה מפתח. הוי מקום חשוב צכל דחוקה. במה דברים אמורים. צ"ה אמרו ליה. בשפתחה של חצר למעלה. שאין לה גימט מדרון צמעלות מן הצד, חלל פשוטין לה - קופצין לה. וקטעולין מחוקה - מטפס ועולה. ולקמן פריך: איפקא מיסתפרא. בלפי ל"א. כנגד איסור הפקס דצריך? ל"א - איסור, דלמור צנכות (ד ק: ת:): כגמי ל"א - פדים פזורים להיך הולכים. איפקא מספרא; מן הצד פשעושי לקצר מדרון לצאת דרך צדים - איפקא למימר: פיון דלא גזיר רבנן חרבע אמות צמיתות יפרות - סגי להאי חצר צחרבעה טפחים, והעומד צה דרי זה טהור, שאין לנו צמה לטמא, דאינו צריך לטפס ולעלות שפשוט וזעזעו ויהיה ויגפיו על תלל הפסת. דכי גפיק - מידי גפיק, נגמט ונגמט לו מן הפסת של מערה לצד פסת של חצר ויואל לו. מלמעלה אי אפשר דלא מאהיל. פיון דאינו חלל חרבעה טפחים - אי אפשר לו לפרוש כגפיו ולטפס ולעלות חלל חס כן מאהיל

כ"ב קה. אהלות פט"ו מ"ח

ד"ל 7

לשיל מג:)

קדושין ע"ח. ע"ח

ותוספתא פ"ו

וסנהדרין נ"א: ע"ח. זכוחי מה.

דברים כד

ס

ס

ס

לשיל מג:)

ס

אמת תופס ארבע אמות לטומאה. א ותנא תונוא: חצר הקבר - העומד בתוכה טהור, והוא שיהיה בה ארבע אמות, דברי בית שמאי. ב"ה אמורים: יארבעה טפחים. במה דברים אמורים - שפתחה מלמעלה, אבל פתחה מן הצד - דברי הפל ארבע אמות. בלפי ל"א? אדרבה, מן הצד - מיריד ופיק, מלמעלה - אי אפשר דלא מאהיל! אלא, במה דברים אמורים - שפתחה מן הצד, אבל פתחה מלמעלה - ארבע אמות. והני מילי חצר הקבר, דמסיימא מחיצתא, אבל מת בעקמא - תפוס s. כ"מי האיש אשר ארש אשה" כו'. s. ת"ר: אשר ארש s. אחד המארס את הבתולה, ואחד המארס את האלמנה, ואחד שומרת יבם. ואפילו *חמשה אחין ומת אחד מהם במלחמה - פוין חזרין. s. "לא קח" ו"לא קחה" - פרט לאלמנה ככהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממורת ונתניה לישראל, בת ישראל לממור ולנתיו. ל"א דלא פרבי יוסי הגלילי, דאי רבי יוסי הגלילי הא אמר: "היא ורד החלב" - זה המתירא מעבירות שבירד? אפילו תימא ר' יוסי הגלילי, בדרבה, דאמר רבה: געוץם אינו חייב עד שיעור. מה טעם "לא יקח" - משום "לא יחלל", משום הכי אינו לוקה עד שיעור. תנו רבנן: "אשר בנה", "אשר נטע", "אשר ארש" - *דלימדה תורה דרך ארץ: שייבנה אדם בית, ויטע פרם, ואח"כ ישא אשה. ואף שלמה אמר בכתבתו: "הכן בחוץ ויבנית ביתך". "הכן בחוץ מלאכתך" - זה בית, ועתדה בשדה ק"ד - זה פרם, "אחר ויבנית ביתך" - זו אשה. ד"א: "הכן בחוץ מלאכתך" - זה מקרא, ועתדה בשדה ק"ד - זה משנה, "אחר ויבנית ביתך" - זה גמ'. ד"א: "הכן בחוץ מלאכתך" - זה מקרא ומשנה, ועתדה בשדה ק"ד - זה גמרא, "אחר ויבנית ביתך" - *דרוש וקבל שכר s. ואלו שאינן חזרין הבונה בית שער" כו'. s. תנא: אם הוסיף בו דימוס אחד - חזר s. ר' אליעזר אומר אף הבונה בית רבנים בשרון לא היה חזר" s.

מאהיל על תלל הפסת. והני מילי כו'. השפסא מהדר לפרושי סייפטיה מהכא; מדאליטריק למיתני: העומד לתוכו טהור - ש"מ הני מילי חצר הקבר דמסיימא מחיצתא, דמערה לחודיה, ודחצר לחודיה, ויש היפר צדק. חלל מת צעלמא, חרבעה אמות, מדאליטריק למיתני: העומד לתוכו טהור. דאי צעלמא לא גזיר - למה לי לאשמעינן דלא דטורז. ואפי"ה היא לו שומרת יבם. שלא קדשה הוא, חלל מפת אחיו צחה לו. לקחה. מללא פתיב "לקח" - מיעוטא הוא למעטי וקיסת איסור. בדרבה. דלמרי: אין עזרה צקידושין עד שיעול, שייבא זרעו או חס האשה לדי חילול. וממורת ונתניה אין עזרה צקידושין, דלא פתיב ציה "לא יקח", חלל "לא יבא" ו"לא תסתן". חלל חלמנה פתיב צה "לא יקח", וקיסה היינו קידושין. וליטריק דרצה, דלא פירא מקידושין עבד ליה איסור. ונתניה. מן הגבונים דכתיב צה: "ויפנס יהושע לחוצי עינים" (יהושע ט) וכן משערה אופות. ועתדה בשדה ק"ד. ונקדה צעדה מלאכתך ק"ד. גמרא. לתת סנדרא להיין צטעמי המענה, והלכה דצדכי מי. אם הוסיף בו דימוס אחד. טורה של רבנים, או צגובה או צעוב - פוין לה הוי על מכונו, וקרינא ציה חלל. שפחדשין אותו. שאינו מתקיים. בשבוע. צשמייטה. אין לי אלא חרשה. צתולה. אלמנה וגרושה. מחסר, וקטפה זה. יכול אף בנה בית. חלל ולא מנכו זה? הא ציה, שיהא נקי מן הכל. מתני' ויספו השומרים. על דברי פהן. בקשרי. פשמקפדים לעמוד נפוסים שלא יפרדו אויבים. לפרה. שהיגרא זה היגרא מעצרות - פלה הסורה צנה ונטע וזינס למזור צגללו, כדי שיתלה צכך הסורה, ולא יתצייט לומר מעצרות צגללו היא גרא וחזר. ר' יוסי אומר כו'. צגמרא מפרט צמאי פליג דצדכי יוסי הגלילי. ובעקבו של עם. צסופו של עם, פעומדים שלא יתרו אחרים לאחריהם לגוס. מצמידין וקופין מלפניהם. צראה של כל זד המלחמה מעמידין צני חלל גבורים ממונים לקח, וזקופיהו, ונגצרו חס חללי הצנא צדצניהם: [ואחרים]. פחרים מטריהם. ובשילין של ברזל בידיהם. לשמור שלא יגוסו. ובשילין פשין חללי, שקורין ור"ש. שתחלת

תנא: מפני שפחדשין אותו פעמים בשבוע. s. ואלו שאין זיין ממקומן בנה בית חדש וחנכו" וכו'. s. תנו רבנן: "אשה חרשה". אין לי אלא אשה חרשה, אלמנה וגרושה מנין - תלמוד לומר: "אשה", מפל מקום. אם פן מה ת"ר "אשה חרשה" - מי שחרשה לו, יצא מחזיר גרושתו שאין חרשה לו. ת"ר: "לא יצא בצבא". יכול בצבא הוא דלא יצא, אבל יספיק מים ומזון ויתקן הדרגים - תלמוד לומר: "ולא יעבור עמו קבר דבר". יכול שאני מרבה אף הבונה בית ולא חנכו, נטע פרם ולא חלל, ארס אשה ולא קחה - ת"ר: "עליו" - עליו אי אתה מעביר, אבל אתה מעביר על אחרים. ומאחר דכתב "לא יעבור", "לא יצא בצבא" למה צ"י דיעבור עליו בשני לאוין. s. מתני' s. ויספו השומרים דרבר אל העם" וגו'. ר' עקיבא אומר: הירא ורד החלב - פמשמעו, שאינו יכול לעמוד בקשרי המלחמה וקראות חרב שלופה. *רבי יוסי הגלילי אומר: הירא ורד החלב - זהו המתירא מן העבירות שבירד, לפיכך תלתה לו התורה את כל אלו, שחזר בגללן. רבי יוסי אומר: אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממורת ונתניה לישראל, בת ישראל לממור ולנתיו - הרי הוא הירא ורד החלב. ויהיה בכחות השומרים דרבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם, ובעקבו של עם; ומעמידין וקופין לפניהם, ואחרים מאחריהם, וכשילין של ברזל בידיהן, וכל המבקש לחזור - הרשות בידו לקפח את שוקיו, שתחלת

כה א מיי פ"ג מהל' אכל הל"ג סגנו לאוין רלה טו"ש יו"ד סי' שט"א סני' ה: כו ב מיי פ"ו מהל' טומאת מת הל"ט וע"ש בכ"מ: [כ] מיי פ"ז מהל' מלכים דין ז: כז ג מיי פ"ז מהל' איסורי ביאה הל"ב ופ"ז הל"ב: כח ד מיי פ"ה מהל' דעות הל' י"א: כט ה מיי פ"ז מהל' מלכים הל' י"א: ל ו מיי שם הל"ט: לא ז מיי שם הל"ז:

